

JE TO UŽ 10 ROKOV ...

17.9.2015 bude už desiate výročie, keď som prvýkrát naživo pocítila tú úžasnú atmosféru, napätie, ktoré ma doteraz stále drží... Bolo to v meste zvanom „malý Rím“, v Trnave. Ale začnem pekne po poriadku, prečo a ako som sa tam vlastne ocitla.

Odjakživa som obľubovala gramatiku a matematika bola a je mojou srdcovou záležitosťou. A táto hra vyžaduje ovládať gramatiku a logické uvažovanie vyžaduje taktiež.

Môj úplne prvý dotyk s hrou **SCRABBLE** bol na jednom školení učiteľov nemeckého jazyka (*ktorou som v tom čase bola*) na východnom Slovensku v mestečku XY ešte v júli v roku 1993; samozrejme sme hrali v nemeckom jazyku. Už vtedy túto hru prezentovali školitelia spomínaného školenia ako motivačný prostriedok na vyučovanie tohto predmetu. Scrabblovnica bola drevená doska s dierkami a písmenká boli tiež z dreva s takými kolíkmi na zapichovanie do dierok na hracej ploche. Ale bol to pre mňa len taký *opar*... No veľmi sa mi to zapáčilo. Avšak vtedy ma vôbec nenapadlo, že by to mohlo byť aj v slovenčine...

Až raz v roku 1996 mi moja najlepšia priateľka na našej spoločnej kávičke ukázala v časopise **RELAX** takú dvojtýždňovú súťaž – hru spočívajúcu zo skladania slov z určených písmen na určenú plochu. Vtedy som si na nemeckú verziu spomenula a nadchlo ma, že sa to hrá aj v slovenčine; i keď (*ako som si vtedy myslela*) len na papieri. Predbiehali sme sa, ktorá vymyslí lepšie a hodnotnejšie ťahy, netušiac ešte o „ničom“. Samozrejme sme už vedeli, že hra sa volá **SCRABBLE**. Až ma raz moja priateľka na našej kávičke prekvapila a vytiahla normálne do ruky uchopiteľné **SCRABBLE**! Len bolo anglické. Priniesol jej ho brat z „ďalekých“ ciest, lebo vedel, že sa o túto hru zaujíma. Vtedy som už aj ja začala pátrať, ale samozrejme po slovenskej verzii. Bolo to pred Vianocami a div sa svete, hru som zohnala (*v tom čase ešte za 500 (!) slovenských korún*) a kúpila som ju ako darček pre moje 10 a 11-ročné ratolesti pod vianočný stromček. Hrali to vtedy len raz ☺, ale ja už tisíce krát... No odvtedy mi môj syn ako **dotatkový darček** vždy na Vianoce povie: „No, mamina, pod', zahrám si s tebou jednu.“ Lebo vie, že **TO** je pre mňa veľmi milý a pekný darček ☺.

Bola som v tej dobe, ako som už spomínala, učiteľka ako aj moja naj priateľka, a začali sme „*maničiť*“. Nemohli sme sa dočkať, kedy jedna z nás príde domov zo školy. Stretali sme sa raz u mňa, raz u nej (*naše deti sa spoločne hrali*) skoro každý deň a hrali sme. Jedna hra nám zo začiatku trvala niekedy aj 2 – 4 hodiny. Všetci to poznáte, keď sa dve priateľky stretnú, potrebujú prebrať všeličo. Popri hre sme koľkokrát aj varili, umývali riady, upratovali, prali, no a tá druhá rozmýšľala. Nemali sme ani potuchy o nejakých pravidlách,

platných slovách... Žolíka sme si vymieňali a vždy nanovo použili, slová ako bŕ, hŕ a im podobné nás netrápili. Jednoducho sme si ich uznávali. Boli sme tou hrou mimoriadne očarené. Ja som dokonca založila excelovský súbor, spravila vzorce, ktoré rátali rozdiely, vyhodnocovali, kto vyhral. *Doteraz existuje a funguje*. A hodiny, ktoré sme spolu pri živom **SCRABBLE** strávili, sa dajú jednoducho z počtu odohraných hier vypočítať. Niekedy sa čudujeme, koľko času sme venovali tejto hre; no je to tak: Jednoducho ju milujeme! A keď niečo miluješ, neriešiš ...

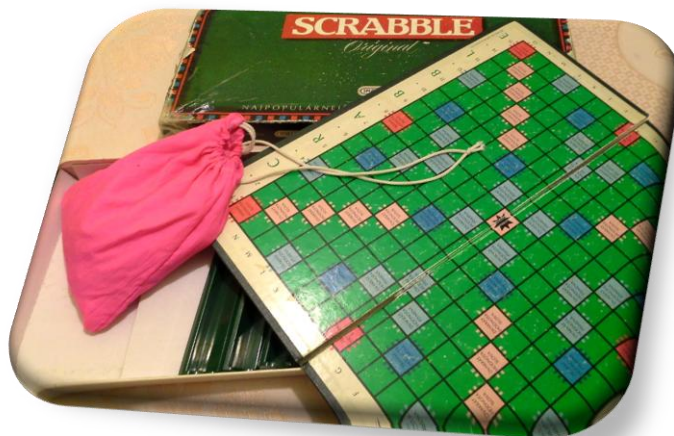
Ale predsa sme len špekulovali a chceli sme si trochu toho času ušetriť. A tak sme vymysleli a hrávali istý čas aj tzv. *habrd'ákové scrabble*. Hra bola upravená tak, že nik nečakal na poradie, dôverovali sme si, hrali sme každá čo najrýchlejšie, zapisovali sme si ťahy, body a jednoducho sme sa niekedy aj o svoje miesto na ploche pohádali. Ale odohraté sme mali za enormne krátky čas. Bola to tiež zábava, ale už sme tak dlho nehrali. Predsa len, čas potrebný na odohratie partie sa nám už o hodne skrátil...

V časopise RELAX bola v roku 2005 zverejnená informácia, že **17.9.2005** sa koná kvalifikačný turnaj v hre **SCRABBLE** v Trnave v reštaurácii Barbakan. Chcela som tam veľmi ísť a zoznámiť sa s podobnými ľuďmi, ako som bola ja, ktorú táto hra nadchla. Zahrať si naživo aj s inými ľuďmi, vyskúšať si svoje schopnosti. Nahovárala som preto kamošku, no moja námaha ešte vtedy nepadla na úrodnú pôdu. Presvedčila som preto svojho brata a 17.9.2005 som sa spolu s ním a jeho synom vybrala do Trnavy. Hneď, ako sme vystúpili z auta, nás veľmi srdečne privítal vtedajší sám predseda spolku a jednoducho som odvtedy týmto turnajom podľahla. Veď mnohí boli vlastne aj moji rovesníci. A úspech, o ktorom som ani len nesnívala (z 30 účastníkov 16. miesto a 7 kvalifikačných bodov na MS v Krpáčove), ma presvedčil, že som na správnom mieste. Tešila som sa, ako všetko budem živo opisovať svojej kamoške. Moje nadšenie zo živého turnaja presvedčilo aj moju priateľku o tom, že už ďalšiu hráčsku sezónu sme začali spolu na živom turnaji vo februári 2006 v Banskej Bystrici. A odvtedy sa píše aj účasť mojej maličkosti na MS. Našla som medzi scrabblistami úžasných ľudí z rôznych kútov Slovenska. Neuveriteľne sa vždy teším na každý turnaj, teším sa z krásnych ťahov nielen svojich, ale aj súperových. Je to jednoducho krásna!

A v súkromnom živote u nás doma so mnou nemal kto hrať. Veľakrát preto tiež fungovala hra „*Lavá ruka proti Pravej*“. Darmo som môjho partnera prehovárala, nech si zahrá.... Kladne som pochodila asi tak 10 – 15 krát do roka ☺. Preto mi môj partner (*programátor ako ja kedysi pred učiteľstvom*) naprogramoval scrabble hru, aby so mnou hral počítač. Zo začiatku som samozrejme vždy vyhrávala, lebo program musí mať naplnenú

databázu platnými slovami, ktoré potom môže ako súper zo svojej databázy vyberať. Program sa postupne samozrejme ladil, vylepšoval, ja svojou hrou som ho učila a naplňala databázu slov ako aj môj partner ručne. V dnešnej dobe, keď už vo svojej databáze má okolo 600 000 slov s ním už málokedy dokážem veru vyhrať.

A naše spoločné živé stretnutia s kamoškou? Tiež ich nie je veru už ani zďaleka toľko... Každá má možnosť zahrať si jednoducho vtedy, kedy má čas a chuť v našej známej herni. Niekedy sme veru aj my už lenivejšie (*vek robí svoje*) a dohodneme sa, že sa stretneme v herni... Ale je mi vtedy akosi smutnejšie... Preto som vždy rada, keď mám možnosť zahrať si naživo. Tešia ma naše spoločné **SCRABBLE CAMPY**, naše tréningové a priateľské turnaje. V škole sa tiež snažím učiť v rámci krúžkov aspoň deti, ktoré o túto hru prejavia záujem, preniknúť do tajov tejto hry. Je to pre mňa **FENOMÉN**. Moja uchopiteľná domáca scrabblovnica je už dosť vyšúchaná, vrecúško na písmenká som už dávnejšie ušila nové, také krikľavé ružové ☺...

Môj nick (*jediný*) v herni mi vlastne tiež vymyslel môj partner. Ale až raz v Martine na turnaji som sa dozvedela, čo vlastne znamená. Pretože v Martine v tom období vystupovala hudobná skupina, ktorá mala vo svojom názve aj môj nick. A nie je to veru moc lichotivé... Ale čo už, nechám si to, čo som si už raz založila... V živote sa človek naučí všeličomu... a ja sa snažím všetko brať tak, ako ide. Raz sme hore, raz zas dole... Aj v hre **SCRABBLE** je to tak. Naša terajšia predsedníčka o tom napísala naozaj veľmi pekný článok ([klik tu](#)). Klobúk dole pred všetkými, ktorí nezištne a zanietene zveľaďujú a starajú sa o náš spoločný záujem; stránku, organizáciu turnajov ako aj o mnohé iné potrebné záležitosti!

Mám vás všetkých veľmi rada! (*Skoro ako SCRABBLE ☺.*)

A **17.9.2015** budem oslavovať. Ako ináč? Hraním **SCRABBLE!**

mnaga